

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 26. maj 2020
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Karoline Ove Dahl
Sagsnr.: 2020-0030-4083
Dok.: 1466354

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1222 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. april 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Jesper Hagen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1222 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren indhente tal fra alle politikredse om brugen af den såkaldte ”Østrigsmodel”, hvor en voldelig partner bortvises fra bopælen, og redegøre for eventuelle barrierer for brugen af denne model i Danmark?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet skal indledningsvis bemærke, at politiets mulighed for i visse tilfælde at bortvise en voldelig eller truende person mv. fra det fælles hjem i en periode med henblik på at hindre (yderligere) vold mv. mod andre medlemmer af husstanden, blev indført med bortvisningsloven i 2004 (Lov nr. 449 af 9. juni 2004 om bortvisning og beføjelse til at meddele tilhold m.v.). Tilblivelse af loven byggede bl.a. på inspiration fra den østrigske lovgivning— den såkaldte ”Østrigsmodel” — som ud over muligheden for bortvisning fra bopælen også indeholder en række andre tiltag, blandt andet efterfølgende obligatorisk tilbud om rådgivning og støtte til den truede part i oprettede interventionshuse. Den fulde model er ikke implementeret i Danmark.

De gældende regler om politiets bortvisningsmulighed findes i tilholdsloven (lov nr. 112 af 3. februar 2012 om tilhold, opholdsforbud og bortvisning). Generelt kan det oplyses, at det følger af tilholdslovens §§ 7 og 8, at en person over 18 år kan forbydes at opholde sig i sit hjem, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende mod et medlem af sin husstand har begået en overtrædelse af straffelovens §§ 210 (samleje eller anden seksuel omgang med slægtninge i nedstigende linje eller søskende), 213 (vanrøgt eller nedværdigende behandling af ægtefælle, børn mv.) eller 266 (trusler) eller en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens kapitel 24-26 (forbrydelser mod kønsædeligheden, forbrydelser mod liv og legeme og forbrydelser mod den personlige frihed), som efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder.

Herudover kan der ske bortvisning, hvis den pågældende har optrådt på en måde, der i øvrigt indebærer en trussel om vold mod et medlem af husstanden.

Det er desuden en betingelse for bortvisning, at der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende, hvis vedkommende får lov at blive i hjemmet, vil begå yderligere af de opregnede lovovertrædelser.

Tilholdslovens §§ 7 og 8 svarer til de tidligere bestemmelser i §§ 1 og 2 i bortvisningsloven.

En bortvisning sker for et tidsrum på indtil fire uger. Fristen på fire uger kan forlænges med højst fire uger ad gangen, hvis betingelserne for bortvisning fortsat er opfyldt ved udløbet af den hidtidige frist.

På baggrund af oplysninger fra politiets sagsstyringssystem (POLSAS) er antallet af sager i alle landets politikredse, hvor muligheden for bortvisning er taget i brug, opgjort i perioden fra den 1. januar 2015 til og med den 3. maj 2020.

Opgørelsen viser, at der i perioden er begæret bortvisning i 49 tilfælde og meddelt bortvisning i 24 tilfælde.

Tabel 1: Antallet af begæringer om bortvisning 2015-2020*

Anmeldelsesår	Begæring om bortvisning	om	Begæring om bortvisning og tilhold	og	Begæring om bortvisning og opholdsforbud	og	Begæring om bortvisning, tilhold og opholdsforbud	Total
2015		8		3		0	2	13
2016		5		0		0	1	6
2017		8		1		0	0	9
2018		8		3		0	1	12
2019		2		0		1	2	5
2020		4		0		0	0	4
Total		35		7		1	6	49

*Det skal bemærkes, at opgørelsen er baseret på dynamiske data, hvilket betyder, at opgørelsen ikke er endelig, idet der f.eks. kan forekomme efterregistreringer. Data er opdateret den 3 maj 2020.

Tabel 1: Antallet af begæringer om bortvisning 2015-2020*

Anmeldelsesår	Begæring om bortvisning	om	Begæring om bortvisning og tilhold	og	Begæring om bortvisning og opholdsforbud	og	Begæring om bortvisning, tilhold og opholdsforbud	Total
2015		8		3		0	2	13
2016		5		0		0	1	6
2017		8		1		0	0	9
2018		8		3		0	1	12
2019		2		0		1	2	5
2020		4		0		0	0	3
Total		35		7		1	6	49

*Det skal bemærkes, at opgørelsen er baseret på dynamiske data, hvilket betyder, at opgørelsen ikke er endelig, idet der f.eks. kan forekomme efterregistreringer. Data er opdateret den 3 maj 2020.

Tabel 2: Antallet af meddelte bortvisninger 2015-2020*

Afgørelsesår	Meddelt bortvisning	Meddelt bortvisning og tilhold	Meddelt bortvisning og opholdsforbud	Meddelt bortvisning, tilhold og opholdsforbud	Total
2015	2	0	0	0	2
2016	2	0	1	0	3
2017	7	0	0	0	7
2018	7	1	0	0	8

2019	1	0	1	0	2
2020	2	0	0	0	2
Total	21	1	2	0	24

*Det skal bemærkes, at opgørelsen er baseret på dynamiske data, hvilket betyder, at opgørelsen ikke er endelig, idet der f.eks. kan forekomme efterregistreringer. Data er opdateret den 3. maj 2020.

Som det fremgår, er politiets anvendelse af bortvisningsmuligheden forholdsvis begrænset.

Det skyldes blandt andet, at der i en række tilfælde – hvor bortvisning kan være relevant – ofte også kan være grundlag for at søge voldsudøveren fremstillet i grundlovsforhør og varetægtsfængslet, hvorefter bortvisning som udgangspunkt ikke er aktuelt.

Endvidere ønsker den forurettede i en række tilfælde at flytte til en sikker adresse på et krisecenter eller lignende, hvilket i mere alvorlige tilfælde kan være at foretrække af sikkerhedsmæssige årsager.

Den forurettede ønsker også i en række situationer at tage ophold hos familie eller bekendte.

Der kan også være tale om situationer, hvor den formodede gerningsperson efter dialog med politiet ønsker at forlade den fælles bopæl og tage midlertidigt eller permanent ophold et andet sted.

I sager, hvor der behov for, at en af parterne forlader hjemmet, har politiet således en række muligheder for at løse situationen – alt efter hvad der vurderes mest formålstjenligt og hensigtsmæssigt i forhold til den konkrete situation og i relation til de implicerede parter.”